

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)
SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)
SSN Paweł Wiliński

w sprawie **O.P.**
o wyrok łączny
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 15 lipca 2025 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi
z dnia 14 marca 2025 r. sygn. akt V K 917/24,
w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi.

[WB]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 marca 2025 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazania w sprawach zakończonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi

z dnia 20 września 2022 r., IV K 310/22, Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 6 października 2023 r., VI K 1001/23 i Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 listopada 2023 r., VI K 1239/23. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 22 marca 2025 r.

Kasację w tej sprawie wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżając ww. postanowienie w całości na korzyść skazanego wskazał na:

„rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, to jest art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k., polegające na umorzeniu wobec O.P. postępowania w przedmiocie wyroku łącznego, w sytuacji istnienia warunków do jego wydania i połączenia jednostkowych kar ograniczenia wolności, orzeczonych za pozostające ze sobą w realnym zbiegu przestępstwa, wyrokami nakazowymi Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia: 6 października 2023 r., sygn. akt VI K 1001/23 - kary 6 miesięcy i 28 listopada 2023 r., sygn. akt VI K 1239/23 - kary 10 miesięcy, a w ich miejsce utworzenia węzła kary łącznej ograniczenia wolności.”

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Procedując w przedmiocie wyroku łącznego Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi ustalił w treści postanowienia, że O.P. został skazany następującymi wyrokami:

„I. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi -Widzewa w Łodzi z dnia 20 września 2022 roku, prawomocnym od dnia 28 września 2022 roku - sygn. akt IV K 310/22 - na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. popełnione w 08 lipca 2021 roku;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 06 października 2023 roku, prawomocnym od dnia 20 grudnia 2023 roku - sygn. akt VI K 1001/23 - na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na

obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w 12 czerwca 2023 roku;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 listopada 2023 roku, prawomocnym od dnia 15 lutego 2024 roku - sygn. akt VI K 1239/23 - na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. popełnione w 12 października 2023 roku.”

Podstawą umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. było uznanie, że w stanie prawnym obowiązującym po 23 czerwca 2020 r. nie spełniony został normatywny warunek orzeczenia kary łącznej, a zatem nie zaistniał zbieg realny przestępstw co do których orzeczono prawomocnie kary (k. 72 akt sprawy).

W kontekście zarzutu kasacji trzeba stwierdzić, że rację ma skarżący, iż powyższe ustalenia i ocena prawna obarczone są rażącym naruszeniem przepisów wskazanych w kasacji, wskutek czego doszło do niezasadnego umorzenia postępowania w przedmiocie wyroku łącznego. Po pierwsze, błędnie przyjęto, że przestępstwo przypisane skazanemu w wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt VI K 1239/23, zostało popełnione w dniu 12 października 2023 r., podczas gdy w rzeczywistości miało to miejsce 12 września 2023 r. W aktach sprawy o wyrok łączny znajduje się przecież odpis wyroku w sprawie VI K 1239/23 (k. 17) i wystarczyłoby dochować minimalnej staranności aby prawidłowo opisać to skazanie. Wadliwe wskazanie w treści **z a s k a r ż o n e g o p o s t a n o w i e n i a n a d a t ę** popełnienia przestępstwa, za które orzeczono prawomocnie karę ograniczenia wolności w sprawie o sygn. akt VI K 1239/23, skutkowało wadliwym ustaleniem braku spełnienia warunku z art. 85 § 1 k.k. Gdyby sąd *meriti* prawidłowo ustalił datę popełnienia przestępstwa w wyroku skazującym w pkt III, to bez wątpienia doszedłby do wniosku, że istnieje podstawa do orzekania kary łącznej za przestępstwa, za które orzeczono kary ograniczenia wolności wyrokami wskazanymi w pkt II i III (spełniony jest bowiem zarówno warunek czasowy popełnienia przestępstwa z wyroku opisanego w pkt III przed datą wydania wyroku

wskazanego w pkt II, jak i warunek kar podlegających łączeniu). Już tylko to rażące uchybienie musi skutkować uwzględnieniem kasacji, albowiem jest oczywiste, że gdyby sąd prawidłowo opisał datę popełnienia przestępstwa z wyroku wskazanego w pkt III (VI K 1239/23), to powinien wówczas orzec karę łączną, a zatem wydać wyrok łączny w układzie tych dwóch skazań. Z tego powodu konieczne stało się uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Sąd ten uwzględni powyższe uwagi, prawidłowo opisz skazania będące przedmiotem procedowania i orzekanie karę łączną co do skazań wskazanych w pkt II i III.

Na zakończenie dodać trzeba, że błąd co do daty przestępstwa popełnił sąd także w zakresie daty popełnienia czynu opisanego w pkt II, a przypisanego skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 6 października 2023 r., sygn. akt VI K 1001/23. Czy ten, co wynika z akt sprawy VI K 1001/23 (k. 96), ale także z odpisu wyroku znajdującego się w aktach tej sprawy (k. 22), nie został popełniony 12 czerwca ale 21 czerwca 2023 r. Uchybienie to, podobnie jak i pozostałe przeoczenia sądu, o których w uzasadnieniu kasacji wspomina skarżący, w istocie nie miało jednak wpływu na treść rozstrzygnięcia. Nie zmienia to jednak faktu, że takie pomyłki źle świadczą o procedowaniu sądu *meriti*. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd winien zachować właściwą staranność w procedowaniu, orzekać w oparciu o akta spraw i dokładnie ustalać okoliczności skazań, które mają znaczenie dla wydania trafnego orzeczenia. Na marginesie należało zwrócić uwagę na konieczność sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w dacie rozprawy głównej (k. 71). Z akt sprawy wynika, że rozprawa ta prowadzona była w 2025 r.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

Jarosław Matras Jerzy Grubba Paweł Wiliński

[WB]

[a.ł]

